

Jen, co jsem dospal cestu z Jugošky, obrátil jsem auto k Mostům u Jablunkova. Opět jako minulý rok jsme se ubytovali v penzionu u "Ski areálu". Počasí nám přálo, jelikož nastala vedra a ani jednou nám nezapršelo. V sobotu dopoledne jsem jel shánět nějaké sandály, jelikož ty mé už byly ochozením děravé. Docela dobře jsem je koupil v Těšíně, kde byl v likvidaci obchod s Addidas a Nike. Za dvaapůl litru jsem si koupil sandále, tracking boty a triko. Zašli jsme se podívat na trh za hranice, ale nic nás nezaujalo. Odpoledne se šlo k hotelu Grůň, kde jsme si zaježdili na bobovce. Žízeň jsme si šli uhasit do Beskydu. Plzeň byla však nějaká divná, proto jsme pili Zlatého Bažanta. Druhý den v neděli se jelo autobusem do Hřčavy. Podívali jsme se na Trojmezi a pak zašli na pivo. Pokračovali jsme na Gírovou, kde jsme si dali po pivu, podobně jako o kus dál na Studničné.

Na pondělí jsme si

naplánovali výlet na Raču. Na hranicích jsem vyměnil pětikilo a za vedra 34 stupňů si to šinul do Dedovky. Odbočku jsem napoprvé přešel a po jedné okružní jízdě přes staveniště jsem v jednu stál na parkovišti u lanovky. Za 160 Sk/os nás lanovka vyvezla nahoru. Chybou bylo, že jsem nekoupil dole u pokladny lístky na bobovku, protože vypadala dost dobře a nahoře nám už nikdo nevyčenečoval koruny. Takhle jsme se jen pokochali krajinou a jeli na základnu. Navečer jsme se šli ještě projít po okolí Mostů. Večer přivezl domácí sud Plzně. Patnáctku jsme lehce zvládnuli. Druhý den jsem vyšel na Kobzubovou pro turistickou známku, kterou jsme slíbil kolegům přivést. Když jsem došplhal nahoru, přičemž jsem nepotkal ani duši, byla chata obsazena turistickými oddíly. Pivo jsem si musel vyhalekat, jinak bych ve frontě zahynul. Popíjel jsem si druhé pivo a pozoroval okolní šrumec. Děti si objednávaly polívky o něž se pak nehlásili, nanuky, lima, pohledy, ale nevěděli které. Stoly obcházela kuchařka a nedojedené talíře, jak děti tak i dospělých, komentovala: " Zeleninka nejede? Ten ovocný knedlík snad dojíte, ne?, Tohle budete vracet ?!.." Koupil jsem pohled a vyšel do odpolední výhně. Naštěstí po pár kilometrech mě vzal dolů vedoucí chaty, jemuž došly nealko nápoje a jel pro novou várku. Večer opět padnul soudek Plzně. Ve středu jsem se šel projít na Šance. Vcelku ale zde nic zajímavého nebylo. Na druhý den jsem vyrazil na Bukovec. Auto jsem nechal v Jablunkově, ale bohužel jsem nechal na základně mapu. ofotil jsem si mapu z informační tabule, ale přesto jsem přešel všechny odbočky na hřeben. Proto jsem to vzal přímo nahoru. Podle rady nějaké paní, která sbírala seno, jsem natrefil na cestu k chatě Hrádek a odtud po zelené k chatě Filipka. Opět jsem za celý den nikoho nepotkal, kromě jedné skupiny cyklistů. Bylo vedro, tak jsem si propocené kalhoty a triko svlíknul a šel ve slipech. Na cestě jsem našel pěknou pumpičku na kolo. Po modré jsem se pak vrátil do Jablunkova. Na nádraží jsem musel dát jedno orosené.

Večer se peklo maso a opět

došel sud. V pátek se jelo koupat. Nejřívě jsem chtěl jet na Karolinku, ale byla mi doporučena vodní nádrž Žermanice. Tu jsem po menším bloudění našel, ale byla téměř bez vody. Došel jsem si do blízkého bufáče na Ostravana. Třikrát se smočil v teplé, nazelenalé vodě a jel na základnu. V sobotu jsme se šli podívat na Grůň na vyřezávání soch motorovou pilou. Odpoledne bylo vyhrazené pивním slavnostem v Nýdku. Opět jsem blbě odbočil ale zase jsem dobře zaparkoval před bytovkami. Za vstupné chtěli pořadatelé kilo. Což za kvalitu hraní úvodních kapel bylo dost. Zkusil jsem Heinekena za 35 kč, ale za ty prachy nic extra. Pak jsem už pil kofolu a pozoroval dění kolem. Do večera se náměstí slušně zaplnilo a i kolem mezi domy bylo hodně sezeních, kde se lidé bavili a popíjeli. Nicméně jsme to v osm zabali a jeli na základnu. Večer dali poslední piva a slivovici, jelikož jsme v neděli jeli domů.